

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1ObdoV/6/2015                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 2001899844                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.09.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Darina Ličková           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:2001899844.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: J. Z., bytom G., proti žalovanej: L. J.(B.), bytom L., o zaplatenie 13 277,57 eur s príslušenstvom, vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn.19 Cb/82/2001, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2011,č. k. 3 Obo 89/2010-256, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej o d m i e t a .  
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 27. októbra 2011, č. k. 3 Obo 89/2010-256, potvrdil rozsudok Krajského súdu v Trnave zo 14. januára 2002, č. k. 19 Cb 82/2001-81. Zároveň zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 1 593,31 eur.

Dňa 12. februára 2014 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručené podanie žalovanej označené ako „Návrh na zrušenie rozhodnutia č. k. 3 Obo 82/2010“. Opísala v ňom priebeh konania a žiadala zrušenie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2011, č. k. 3 Obo 82/2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O. s. p.), po zistení, že podanie označené ako „Návrh na zrušenie rozhodnutia č. k. 3 Obo 82/2010“ by svojim obsahom mohlo byť dovolaním, ktoré podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či toto podanie má zákonom požadované náležitosti pre dovolanie.

Podľa § 241 ods. 1 O. s. p. v dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napadá, prípadne, ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha. Dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám alebo

jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná.

Dovolanie možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 ods. 1, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 O. s. p.).

Súd prvého stupňa vyzve toho, kto podal dovolanie, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné dovolanie alebo dovolanie, ktoré neobsahuje náležitosti podľa odseku 1, v určenej lehote doplnil alebo opravil. Ak sa aj napriek výzve súdu v lehote desiatich dní dovolanie neopraví alebo nedoplní, predloží súd prvého stupňa dovolanie na rozhodnutie dovolaciemu súdu (§ 241 ods. 4 O. s. p.).

V zmysle § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá požadované náležitosti, ak bol odvolateľ uznesením vyzvaný na ich doplnenie a poučený o následkoch ich neodstránenia.

Ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne (§ 243b ods. 5 O. s. p.).

Z podania žalovanej z 8. februára 2014 nebolo zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje (v záhlaví podania žalovaná uvádza sp. zn. 3 Obo 89/2010, v spodnej strane podania, ako aj celom ďalšom texte podania uvádza sp. zn. 3 Obo 82/2010), rovnako z podania nie je zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov rozhodnutie napadá.

Vzhľadom na neúplnosť tohto podania Krajský súd v Trnave uznesením z 8. decembra 2014, č. k. 19Cb/82/2001-274 správne vyzval žalovanú v zmysle § 241 ods. 4 O. s. p., aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia presne uviedla, či podaním z 8. februára 2014 mienila podať dovolanie proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2011, sp. zn. 3 Obo 89/2010 a aby uviedla, v akom rozsahu a z akých dôvodov toto rozhodnutie napadá, prípadne, ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa domáha. Predmetné uznesenie bolo žalovanej doručené 15. decembra 2014, avšak do dnešného dňa naň kvalifikovane nereagovala.

Uvedené podanie žalovanej teda naďalej nespĺňa zákonom požadované náležitosti pre dovolanie, lebo z jeho obsahu nie je zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje (žalovaná uviedla rôzne spisové značky), neobsahuje dôvody, z akých rozhodnutie napadá, prípadne neobsahuje dôkazy, ktoré by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania. Keďže žalovaná vady dovolania neodstránila, hoci bola prvostupňovým súdom na ich odstránenie uznesením vyzvaná a poučená o následkoch ich neodstránenia, dovolací súd podľa ust. § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. toto podanie žalovanej odmietol ako nemajúce náležitosti podľa § 241 ods. 1 a ods. 2 O. s. p.

Dovolací súd navyše dodáva, že pokiaľ by aj podanie žalovanej označené ako „Návrh na zrušenie rozhodnutia č. k. 3 Obo 82/2010“ bolo dovolaním smerujúcim proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2011, č. k. 3 Obo 89/2010-256, a dovolanie by spĺňalo všetky predpísané náležitosti v zmysle § 241 ods. 1 O. s. p., bolo by podané zjavne oneskorene. Predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu totiž nadobudlo právoplatnosť 19. decembra 2011 (právnomu zástupcovi žalobcu bolo doručené 13. decembra 2011 a žalovanej bolo doručené 19. decembra 2011) a koniec dovolacej lehoty pripadol na 19. január 2012 (§ 240 ods. 1 O. s. p., § 57 ods. 2 O. s. p.). Keďže žalovaná podala uvedené podanie na poštovú prepravu až 10. februára 2014, išlo o podanie, ktoré bolo doručené súdu zjavne po zákonom stanovenej jednomesačnej lehote na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O. s. p.). Boli by preto splnené podmienky pre jeho odmietnutie podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. Tento záver by ostal nezmenený, aj ak by súd prvého stupňa vyzval žalovanú na odstránenie ďalšieho nedostatku podmienky dovolacieho konania, a to nedostatku právneho zastúpenia dovolateľa advokátom podľa § 241 ods. 1 druhej vety O. s. p.

So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky nemal inú možnosť, než

dovolanie žalovanej odmietnuť.

Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobcovi v zmysle § 243b ods. 5, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p., t. j. podľa úspechu účastníkov v dovolacom konaní. Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, pretože mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.